
[PLACHOWNICA *sb f*

plachownica, płachownica.

Pierwsze a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w -ownica).

sg A plachownicę. ◇ pl N płachownice.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Część zbroi wykonana z płyt metalowych osłaniająca tułów: quod quilibet peditum habeat balistam, vel bombardam, ac gladium: item galeam, chiratecas aliâs Rękawice, scutum, et pectorale, aliâs Płachownice. HerburStat 36 (Linde).

W połączeniu szeregowym: a pawężnik ma mieć miecz, myszkę, szyszak albo szturmbak, plachownicę i bartę. UstWojsk 1572 149, 1561 90.

Cf **PLACHOWICA**

MN